

1 Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διότι ουδέν πράγμα θέλει είσθαι αδύνατον παρά τω Θεώ.» Λουκά 1/α' 37.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Λουκά 1/α' 2,3, Β' Τιμ. 3/γ' 16, Λουκά 1/α' 5-22, Δευτ. 18/ιη' 15, Λουκά 2/β' 9-12, 25-32.

Το Ευαγγέλιο του Λουκά γράφτηκε πρωτίστως για τους Εθνικούς. Ο Λουκάς ήταν Εθνικός (Κολ. 4/δ' 10-14), όπως ήταν και ο Θεόφιλος, στον οποίο και απευθύνεται το Ευαγγέλιο.

Εκτός από γιατρός, ο Λουκάς ήταν και ένας σχολαστικός ιστορικός. Στην εισαγωγή του Ευαγγελίου του θέτει τα ιστορικά πλαίσια της εποχής του Ιησού: Βασιλιάς της Ιουδαίας ήταν ο Ηρώδης (Λουκά 1/α' 5), Ρωμαίος αυτοκράτορας, ο Αύγουστος (Λουκά 2/β' 1), και ιερέας στο ναό της Ιερουσαλήμ, ο Ζαχαρίας (Λουκά 1/α' 5,9). Στο κεφάλαιο 3/γ' ο Λουκάς αναφέρει 6 ημερομηνίες που σχετίζονται με την διακονία του Ιωάννη του Βαπτιστή, του προδρόμου του Ιησού.

Έτσι, ο Λουκάς τοποθετεί τον Ιησού στην ιστορία ανάμεσα σε υπαρκτούς ανθρώπους σε μία συγκεκριμένη εποχή, ώστε η αφήγησή του να μην θεωρηθεί μύθευμα. Οι αναγνώστες της επιστολής πρέπει να σταθούν με δέος και να αναλογιστούν το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι υπαρκτός, και μέσω Αυτού που είναι ο «σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος» (Λουκά 2/β' 11) ο Θεός ήρθε στη γη.

Κυριακή 29 Μαρτίου

«ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ»

Λουκά 1/α' 1-3, Πράξεις 1/α' 1-3

Στις Πράξεις 1/α' 1 διαβάζουμε ότι πριν γραφτούν οι Πράξεις των Αποστόλων, ο συγγραφέας είχε γράψει ένα άλλο κείμενο, «τον μεν πρώτον λόγον έκαμον». Και οι δύο αφηγήσεις απευθύνονταν στον Θεόφιλο, γεγονός που μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο συγγραφέας τους είναι κοινός. Τα δύο αυτά βιβλία μπορούν να θεωρηθούν ως τα δύο μέρη της «Προέλευσης και Ιστορίας της Χριστιανικής Εκκλησίας.» Το πρώτο μέρος είναι η αφήγηση της ζωής και του έργου του Ιησού (το κατά Λουκά Ευαγγέλιο) και το δεύτερο μέρος (οι Πράξεις των Αποστόλων) είναι η αναφορά της διάδοσης του μηνύματος του Ιησού και της πρώτης εκκλησίας.

Πώς γράφτηκε το Ευαγγέλιο; Διαβάστε Λουκά 1/α' 2,3 και Β' Τιμ. 3/γ' 16.

.....
Ο Λουκάς γνώριζε ότι πολλοί επιχειρήσαν να γράψουν τα γεγονότα που τάραξαν την Ιερουσαλήμ και αφορούσαν τον Ιησού Χριστό. Πηγές αυτών των λογοτεχνικών έργων ήταν «οι απ' αρχής γενόμενοι αυτόπται και υπηρέται του λόγου» (Λουκά 1/α' 2) – μία ξεκάθαρη αναφορά στους μαθητές και συγχρόνους του Ιησού. Ο Λουκάς ήρθε ο ίδιος σε επαφή με τους μάρτυρες αυτούς και τους διακόνους (όπως ο Παύλος και οι άλλοι απόστολοι) αλλά πιθανόν να είχε διαβάσει και τα Ευαγγέλια του Μάρκου και του Ματθαίου. Ο Λουκάς, προφανώς, δεν ήταν αυτόπτης μάρτυρας της ζωής του Ιησού, αλλά ήταν ένας αξιόπιστος και αληθινός ακόλουθος Του. Ο Ματθαίος, απευθυνόμενος στους Ιουδαίους παρουσίασε τον Ιησού ως τον Μεγάλο Διδάσκαλο, Αυτόν που εκπλήρωσε την προφητεία, και τον Βασιλιά των Εβραίων. Αναφέρεται συχνά στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης που βρήκαν την εκπλήρωσή τους στον Χριστό. Ο Μάρκος έγραψε στους Ρωμαίους για τον Ιησού, ως τον άνθρωπο της δράσης. Ο Λουκάς, ως γιατρός και Εθνικός, έγραψε στους Έλληνες και τους Εθνικούς για τον Ιησού, ως τον Σωτήρα του κόσμου. Ο Λουκάς αναφέρει ότι ο σκοπός της συγγραφής αυτού του βιβλίου είναι να παρουσιάσει «την κατά σειράν περί τούτων» των γεγονότων (Λουκά 1/α' 3) και να επιβεβαιώσει τις σπουδαίες αυτές διδασκαλίες της εποχής. Ο σκοπός του Ευαγγελίου του είναι η διαβεβαίωση της αλήθειας, όσον αφορά τον Ιησού.

ΣΚΕΨΗ: Είναι ενδιαφέρον ότι ο Λουκάς – εμπνευσμένος συγγραφέας της Αγίας Γραφής – χρησιμοποίησε και άλλες πληροφορίες στα γραπτά του. Προφανώς η χρήση αυτών των πηγών δεν αναιρεί την θεοπνευστία ή την εξουσία των γραπτών του. Τι πρέπει να διδαχθούμε από αυτό σχετικά με το θέμα της θεοπνευστίας, στα έργα των εμπνευσμένων συγγραφέων;

Δευτέρα 30 Μαρτίου

«ΘΕΛΕΙΣ ΚΑΛΕΣΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗΝ»

Για περίπου τετρακόσια χρόνια μετά τον Μαλαχία, Θεϊκή σιγή σηματοδότησε την ιστορία του Ισραήλ. Με τις αναγγελίες των γεννήσεων του Ιωάννη του Βαπτιστή και του Ιησού, η θεϊκή σιωπή έληξε.

Στις ιστορίες της γέννησης του Ιωάννη και του Ιησού υπάρχουν αντιστοιχίες. Και οι δύο είναι θαυματουργικές: στην περίπτωση του Ιωάννη, η Ελισάβετ ήταν σε προχωρημένη ηλικία – στην περίπτωση του Ιησού, μία παρθένα θα έμενε έγκυος. Ο άγγελος Γαβριήλ εξήγγειλε τις δύο υποσχέσεις που προκάλεσαν θαυμασμό, χαρά και πλήρη υποταγή στο θέλημα του Θεού. Και τα δύο παιδιά θα αυξάνονταν και θα ενδυναμώνονταν κατά το Πνεύμα (Λουκά 1/α' 80, 2/β' 40).

Ωστόσο, η αποστολή και η διακονία αυτών των θαυμαστών παιδιών θα ήταν ιδιαίτερη και διαφορετική. Ο Ιωάννης θα προετοίμαζε το δρόμο για τον Ιησού (Λουκά 1/α' 13-17). Ο Ιησούς είναι ο «Υιός του Θεού» (εδ. 35) και η εκπλήρωση των Μεσσιανικών προφητειών (εδ. 31-33).

Διαβάστε Λουκά 1/α' 5-22. Αν και ο Ζαχαρίας αναφέρεται ως «άμεμπτος» επιπλήχτηκε για την απιστία του στα λόγια του αγγέλου. Πώς μας βοηθάει αυτό να κατανοήσουμε την έννοια του «άμεμπτου» για έναν πιστό;

.....
.....
.....
.....

«Η γέννηση του γιού του Ζαχαρία, καθώς και η γέννηση του γιού του Αβραάμ, όπως επίσης και της Μαρίας, σκοπό είχαν να διδάξουν μία μεγάλη πνευματική αλήθεια, μία αλήθεια την οποία δύσκολα μαθαίνουμε και γρήγορα ξεχνούμε. Μόνοι μας είμαστε ανήμποροι να κάνουμε οτιδήποτε καλό, αλλά εκείνο που δεν μπορούμε εμείς να κάνουμε, θα το κάνει η δύναμη του Θεού για κάθε υπάκουη και πιστή ψυχή. Και μέσο της πίστης δόθηκε το παιδί της υπόσχεσης. Μέσο της πίστης γεννιέται η πνευματική ζωή και μας ικανώνει να εκτελούμε τα έργα τη δικαιοσύνης.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 68.

Το θαύμα του Ιωάννη είχε μεγάλη σημασία στη σχέση του Θεού με τον λαό Του. Μετά από 400 χρόνια προφητικής απουσίας στην ιστορία του Ισραήλ, ο Ιωάννης εμφανίστηκε με ένα συγκεκριμένο μήνυμα και μεγάλη δύναμη. Η αποστολή και το μήνυμα του Ιωάννη ήταν «να ετοιμάση εις τον Κύριον λαόν προδιατεθειμένον» (Λουκά 1/α' 17). Ήταν ο πρόδρομος του Μεσσία, εκείνος που προετοίμασε το δρόμο για την αποστολή του Ιησού.

Τρίτη 31 Μαρτίου

«ΘΕΛΕΙΣ ΚΑΛΕΣΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΙΗΣΟΥΝ»

Η γέννηση του Ιησού Χριστού δεν ήταν ένα φυσιολογικό γεγονός. Ήταν σημειωμένη στο αιώνιο ημερολόγιο του Θεού, και όταν «ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού, όστις εγεννήθη εκ γυναικός» (Γαλ. 4/δ' 4). Είναι η εκπλήρωση της πρώτης υποσχέσης του Θεού που δόθηκε μετά την Πτώση στην Εδέμ (Γέν. 3/γ' 15).

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια. Πώς η γέννηση του Ιησού είναι η εκπληκτική εκπλήρωση της προφητείας; Γιατί πρέπει να εμπιστευόμαστε όλες τις υποσχέσεις του Θεού; Δευτ. 18/ιη' 15, Πράξ. 3/γ' 22-24, Ησ. 7/ζ' 14, Ματθ. 1/α' 22,23, Μιχ. 5/ε' 2, Λουκά 2/β' 4-7.

.....

.....

.....

Έξι μήνες μετά την αγγελία στον Ζαχαρία για την γέννηση του Ιωάννη, ο άγγελος αναγγέλλει στη Μαρία από τη Ναζαρέτ, ένα ακόμη μεγαλύτερο θαύμα: εσύ η παρθένος «θέλεις συλλάβει... και θέλεις γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν» (Λουκά 1/α' 31).

Η γέννηση του Ιησού από μία παρθένο έρχεται σε αντίθεση με τη φύση και δεν μπορεί να εξηγηθεί. Ακόμη και η Μαρία ρώτησε, «Πώς θέλει είσθαι τούτο, επειδή άνδρα δεν γνωρίζω;» (εδ. 34). Ο άγγελος τη διαβεβαίωσε ότι αυτό θα ήταν έργο του Αγίου Πνεύματος (εδ. 35), «διότι ουδέν πράγμα θέλει είσθαι αδύνατον παρά τω Θεώ» (εδ. 37). Η άμεση υποταγή πίστης της Μαρίας είναι αξιοθαύμαστη, «Ιδού η δούλη του Κυρίου· γένοιτο εις εμέ κατά τον λόγον σου» (εδ. 38). Κάθε ανθρώπινη απορία, όσο φυσική και λογική κι αν είναι, πρέπει να αφήνει δρόμο στην Θεϊκή απόκριση. Είτε πρόκειται για τη Δημιουργία, το Σταυρό, την Ενσάρκωση ή την Ανάσταση, το μάννα ή την δωρεά του Αγίου Πνεύματος στην Πεντηκοστή – η Θεϊκή πρωτοβουλία απαιτεί την ανθρώπινη υποταγή και αποδοχή.

Παρότι η Μαρία ανταποκρίθηκε στην ερώτησή της με υποταγή στο θέλημα του Θεού, στην εξουσία, και στον αιώνιο σκοπό Του, ο Γαβριήλ της έδωσε μία ακόμη σπουδαία απάντηση: «Πνεύμα Άγιον θέλει επέλθει επί σε, και δύναμις του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει, διά τούτο και το γεννώμενον εκ σου άγιον θέλει ονομασθή Υιός Θεού» (εδ. 35).

ΣΚΕΨΗ: Ορισμένοι άνθρωποι πιστεύουν ότι για όλα υπάρχει μία φυσική και επιστημονική εξήγηση. Γιατί αυτή είναι μία περιορισμένη και επιφανειακή οπτική του μεγέθους της πραγματικότητας;

Τετάρτη 1 Απριλίου

Η ΦΑΤΝΗ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

Ο Λουκάς ξεκινάει την ιστορία της γέννηση κάνοντας μία αναφορά στην ιστορία. Ο Ιωσήφ και η Μαρία από τη Ναζαρέτ πήγαν στην πόλη της καταγωγής τους την Βηθλεέμ, λόγω του διατάγματος του Αυγούστου Καίσαρα, αυτοκράτορα της Ρώμης, όταν στη Συρία ηγεμόνευε ο Κυρήναιος. Αυτά τα ιστορικά στοιχεία μας κάνουν να εκτιμήσουμε ως μελετητές της Αγίας Γραφής, το ότι ο Λουκάς υποτάχθηκε στο Άγιο Πνεύμα καταγράφοντας τις λεπτομέρειες της ενσάρκωσης σε ιστορικά πλαίσια.

Αναλογιστείτε την ανέχεια του Ιησού σύμφωνα Λουκά 2/β' 7. Συγκρίνετε την εικόνα «και εσπαργάνωσεν αυτόν και κατέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη, διότι δεν ήτο τόπος δι' αυτούς εν τω καταλύματι», με την περιγραφή του Παύλου στη Φιλιπ. 2/β' 5-8. Τι δρόμο ακολούθησε ο Ιησούς για εμάς;

.....

Η εξιστόρηση σχετικά με τις συνθήκες φτώχειας στις οποίες ζούσε ο ενσαρκωμένος από τον ουρανό Κύριός μας, συνεχίζεται με την αναφορά των πρώτων επισκεπτών που δέχθηκε στη φάτνη: τους βοσκούς. Η «χαράν μεγάλην, ήτις θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν» (Λουκά 2/β' 10) δεν αναγγέλθηκε στους πλούσιους, στους ισχυρούς, στους γραμματείς, στους ιερείς και στους κυβερνήτες, αλλά στους ταπεινούς και περιφρονημένους βοσκούς. Προσέξτε την μεγαλοσύνη και την απλότητα του μηνύματος, «διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος. Και τούτο θέλει είσθαι το σημείον εις εσάς· θέλετε ευρεί βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάτνη» (εδ. 11,12). Το πολυτιμότερο δώρο του ουρανού ήρθε μέσα σε τόσο λιτό περίβλημα! Αλλά αυτό το δώρο φέρνει, «δόξα στον Θεό», στη «γη ειρήνη» και «στους ανθρώπους ευδοκία» (εδ. 14). Η αναφορά του Λουκά στον άγγελο (Λουκά 2/β' 9-12) προβάλλει τρία καίρια σημεία της Χριστιανικής θεολογίας. Πρώτον, η καλή αγγελία του ευαγγελίου «θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν». Μέσω του Ιησού, τόσο οι Εβραίοι όσο και οι Εθνικοί γίνονται ένας λαός για τον Θεό. Δεύτερον, ο Ιησούς είναι ο μοναδικός Σωτήρας. Τρίτον, ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Κύριος. Αυτά τα τρία σημεία που από την αρχή εδραιώθηκαν ξεκάθαρα στο κατά Λουκάν, αργότερα έγιναν το θεμέλιο της αποστολικής διδαχής, ιδιαίτερα του Παύλου.

ΣΚΕΨΗ: Αναλογιστείτε το πιστεύω μας ως Χριστιανοί: ο Δημιουργός όλων (Ιωάν. 1/α' 1-3), όχι μόνο ήρθε στον έκπτωτο αυτόν κόσμο ως άνθρωπος, αλλά έζησε και μία δύσκολη ζωή που κατέληξε στο σταυρό. Εάν πραγματικά το πιστεύουμε αυτό, τότε γιατί δεν ζούμε μία ζωή υποταγμένη σ' αυτήν την σπουδαία αλήθεια; Ποιοι τομείς της ζωής σας αντικατοπτρίζουν το πιστεύω σας στην ιστορία του Ιησού και ποιοι όχι;

Πέμπτη 2 Απριλίου

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΑ

Αν και έγραφε έχοντας κατά νου τους Εθνικούς, ο Λουκάς ήταν γνώστης του Ιουδαϊκού νόμου για τα πρωτότοκα σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη. Έτσι, συνδέει το γεγονός αυτό της Καινής Διαθήκης με την Παλαιά με μία όμορφη περιγραφή της ημέρας όπου η Μαρία και ο Ιωσήφ πήγαν το μωρό στο ναό για περιτομή, σύμφωνα με το πως πρόσταζε ο νόμος (Λουκά 2/β' 22-24).

Διαβάστε Λουκά 2/β' 25-32. Προσέξτε τα τρία θεολογικά σημεία της σωτηρίας που αναφέρει ο Συμεών: η σωτηρία γίνεται μέσω του Ιησού, ετοιμάστηκε από τον Θεό, και είναι για όλους τους ανθρώπους – Ισραηλίτες και Εθνικούς. Πώς αυτές οι αλήθειες συνδέονται με το μήνυμα του πρώτου αγγέλου της Αποκ. 14/ιδ' 6,7;

.....

.....

.....

Στην προφητεία του Συμεών αναφέρονται δύο σημαντικά χαρακτηριστικά της διακονίας του Ιησού. Πρώτον, ο Χριστός «κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ» (Λουκά 2/β' 34). Είναι αλήθεια ότι ο Χριστός έφερε το φως και την σωτηρία σε όλους, αλλά όχι χωρίς αντίτιμο: Ή Τον αποδέχεσαι ή Τον απορρίπτεις, και από αυτό καθορίζεται η σωτηρία – δεν υπάρχει Τρίτη επιλογή. Είτε μένουμε μαζί Του είτε όχι, ο Χριστός απαιτεί αποκλειστικότητα. Εκείνοι που μένουν σ' Αυτόν θα αναστηθούν και θα έχουν μέρος στη βασιλεία Του, εκείνοι που Τον απορρίπτουν ή αδιαφορούν, θα χαθούν χωρίς καμία ελπίδα. Η πίστη στον Χριστό δεν είναι κάτι που μπορούμε να διαπραγματευτούμε.

Δεύτερον, η προφητεία που έκανε ο Συμεών για την Μαρία, «Και σου δε αυτής την ψυχήν ρομφαία θέλει διαπεράσει» (Λουκά 2/β' 35). Αναμφίβολα, αυτή η αναφορά είναι στη σταυρική θυσία στην οποία θα γινόταν μάρτυρας η Μαρία. Η Μαρία και όλες οι γενεές που θα ακολουθούσαν έπρεπε να θυμούνται ότι χωρίς το Σταυρό, δεν θα υπήρχε σωτηρία. Ο Σταυρός είναι το επίκεντρο όλου του σχεδίου της σωτηρίας.

ΣΚΕΨΗ: Η σωτηρία είναι ένα δώρο που δεν μπορούμε να κερδίσουμε. Ωστόσο, μπορεί να φέρει μεγάλο κόστος σε εκείνους που το διεκδικούν. Τι σας κόστισε η απόφασή σας να ακολουθήσετε τον Χριστό;

.....

.....

.....

Περαιτέρω μελέτη:

«Ο Λουκάς, ο συγγραφέας του φερώνυμου ευαγγελίου, ήταν γιατρός ιεραπόστολος. Στις Γραφές αναφέρεται ως 'ο ιατρός ο αγαπητός' (Κολ. 4/δ' 14). Ο απόστολος Παύλος πληροφορήθηκε για την ικανότητά του ως γιατρός και τον αναζήτησε σαν έναν στον οποίο ο Κύριος είχε αναθέσει ένα ιδιαίτερο έργο. Εξασφάλισε τη συνεργασία του και για αρκετό καιρό ο Λουκάς τον συνόδευε στα ταξίδια του από μέρος σε μέρος. Ύστερα από ένα διάστημα, ο Παύλος άφησε το Λουκά στους Φιλίππους της Μακεδονίας. Εκεί εξακολούθησε να εργάζεται για μερικά χρόνια τόσο σαν γιατρός όσο και σαν δάσκαλος του ευαγγελίου. Με το ιατρικό του έργο εξυπηρέτούσε τους ασθενείς και κατόπιν προσευχόταν για να έρθει στους πάσχοντες η θεραπευτική δύναμη του Θεού. Έτσι άνοιγε ο δρόμος για το άγγελμα του ευαγγελίου. Η επιτυχία του Λουκά ως γιατρού του πρόσφερε πολλές ευκαιρίες να κηρύξει το Χριστό ανάμεσα στους ειδωλολάτρες. Σύμφωνα με το Θείκό σχέδιο πρέπει να εργασθούμε και εμείς όπως εργάσθηκαν οι απόστολοι.» Ε. Χουάιτ, Π.Α. σ. 106.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Πώς το γεγονός ότι ο Λουκάς χρησιμοποίησε ήδη υπάρχουσες πληροφορίες για τη συγγραφή του ευαγγελίου, μας βοηθάει να κατανοήσουμε το θέμα της θεοπνευστίας της Αγίας Γραφής; (Β' Τιμ. 3/γ' 16).
2. Η γέννηση από την παρθένο είναι έργο του Θεού σφραγισμένο με μυστήριο, μεγαλοσύνη και σκοπό. Ξεπερνά την ανθρώπινη αντίληψη. Και τι μ' αυτό; Πόσα πράγματα είναι πέρα από την κατανόησή μας; Εφόσον ο Θεός υπάρχει και έχει τη δύναμη να δημιουργήσει και να διατηρήσει το σύμπαν, γιατί η γέννηση από μία παρθένο να είναι κάτι δύσκολο γι' Αυτόν; Μόνο εκείνοι των οποίων η άποψη περιορίζεται από τους φυσικούς νόμους μπορούν να απορρίψουν την κύηση από κάποια παρθένα. άλλωστε, θυμηθείτε τα λόγια του αγγέλου στην Μαρία: «Διότι ουδέν πράγμα θέλει είσθαι αδύνατον παρά τω Θεώ» Λουκά 1/α' 37.
3. Ένας γνωστός Αμερικάνος δημοσιογράφος είπε κάποτε, πως αν είχε ποτέ την ευκαιρία να πάρει συνέντευξη από τον Ιησού, θα Τον ρωτούσε: «Γεννηθήκατε πράγματι από μία παρθένα;» Γιατί τόσο η ερώτηση, όσο και η απάντηση σ' αυτήν, είναι πολύ σημαντικές;